

عنوان مقاله:

ایده دستگردهای ساسانی

محل انتشار:

فصلنامه هنر و تمدن شرق، دوره 3، شماره 8 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

بهرام آجورلو - دانشگاه هنر اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

بازمانده های باستان شناختی فرهنگ شکار و یا منسوب به دستگرد در ایران باستان که تاکنون کاوش و معرفی شده اند را می توان به دو گروه اشکانی و ساسانی طبقه بندی کرد؛ و در این نوشتار، ایده اصلی نویسنده این است که معماری شکارگاه ها و ساخت دستگرد در ایران باستان، اصالتا ساسانی است؛ و از دوران اشکانیان و هخامنشیان، هنوز شواهد روشن و تردیدناپذیری ندارد. هرچند شواهد باستان شناختی از رواج سنت شکار در میان طبقه اشرافی پارتی به دست آمده است، اما درباره آثار دستگرد و کوشک های شکارگاهی در عهد اشکانی هنوز نمی توان به یقین سخن گفت؛ با این حال، شاید بتوان بنای چهارتاقی کوهستانی معروف به پاوویون قلعه ضحاک در آذربادگان را گونه ای دستگرد پنداشت؛ که البته اثبات و یا انکار این فرضیه نویسنده، نیازمند کاوش های بیشتر در آینده است. پس از عهد اشکانی، نمایش صحنه های شکار و نخجیر در هنر ساسانی نمود بیشتری یافته است که البته ریشه در نمایش شکار گراز در هنر اشکانی دارد؛ اما صرف نظر از آثار هنری مرتبط با سنت نخجیر و شکارگری منسوب به عهد ساسانی، شواهد باستان شناختی از ناحیه کرمانشاهان بر وجود نخجیرگاه های سلطنتی و دستگرد های متناسب با سنت و فرهنگ شکار در بارگاه ساسانیان تاکید می کند؛ که در این نوشتار، سه محوطه باستانی تاق بستان و کنگاور و فرهادتراش بیستون به عنوان شکارگاه سلطنتی و دستگردهای ساسانی پیشنهاد می شود.

کلمات کلیدی:

ایران باستان، چهارتاقی قلعه ضحاک، دستگرد تاق بستان کرمانشاه، دستگرد کنگاور، دستگرد فرهادتراش بیستون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/851715>

